

Předloha sdělení komise o postupování případů pokud jde o spojování podniků

(2005/C 56/02)

(Text s významem pro EHP)

1. Účelem tohoto sdělení je obecně popsat podstatu systému postupování případů uvedený v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („Nařízení ES o spojování“) ⁽¹⁾, dále jen „nařízení o spojování“, včetně posledních změn v systému, uspořádat právní kritéria, jež musí být splněna, aby bylo možné postoupit případ, a stanovit faktory, jež lze uvážit při rozhodování o postoupení. Sdělení také poskytuje praktické informace (vodítko) s ohledem na fungování systému postupování, zejména mechanismu postupování případů před jejich oznámením popsaného v čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování. Informace uvedené v tomto sdělení se obdobně použijí na pravidla postupování případů obsažená v Dohodě EHP ⁽²⁾.

I. ÚVOD

2. Pravomoc EU v oblasti kontroly spojování podniků je stanovena s ohledem na uplatnění postupovacích kritérií obsažených ve čl. 1 odst. 2 a čl. 1 odst. 3 nařízení o spojování. V oblasti spojování podniků nemají členské státy a Komise sdílenou pravomoc. Nařízení o spojování naopak stanoví jasné rozdělení pravomocí. Spojení podniků „s významem pro celé Společenství“, tj. podniky nad hranicemi obratu uvedenými v článku 1 nařízení o spojování, podléhají výlučné pravomoci Komise; na taková spojení podniků nesmí členské státy používat vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž na základě článku 21 nařízení o spojování. Spojení podniků pod prahovými hodnotami zůstávají v pravomoci členských států; podle nařízení o spojování nemá Komise žádnou pravomoc při jejich řízení a kontrole.
3. Určení pravomoci výlučně s odkazem na pevná kritéria týkající se obratu zajišťuje právní jistotu pro spojující se společnosti. Zatímco finanční kritéria obecně slouží jako efektivní zástupci pro skupinu transakcí, pro něž je Komise vhodnější orgán, nařízení (EHS) č. 4064/89 doplnilo toto schéma „jasné hranice“ pravomocí o možnost, aby Komise postoupila případy členským státům a naopak, a to na žádost a za předpokladu splnění určitých kritérií.
4. Když bylo nařízení (EHS) č. 4064/89 poprvé zavedeno, Rada a Komise předpokládaly, že k postupování případů se uchýlí pouze za „výjimečných okolností“ a v situaci, kdy „zájmy s ohledem na hospodářskou soutěž dotyčného členského státu nelze dostatečně ochránit žádným jiným způsobem“ ⁽³⁾. Od přijetí nařízení (EHS) č. 4064/89 však došlo k značnému vývoji. Za prvé, předpisy o kontrole spojování podniků byly přijaty téměř ve všech členských státech. Za druhé, Komise uplatnila svoji pravomoc a postoupila řadu případů členským státům podle článku 9, pokud se domnívala, že

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1. Toto nařízení je přepracovaným zněním nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 1. Opravené znění v Úř. věst. 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ Viz Rozhodnutí společného výboru EHP č. 78/2004 ze dne 8. června 2004 (Úř. věst. L 219, 8.6.2004, s. 13).

⁽³⁾ Viz poznámky k nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 [„Kontrola spojování podniků v Evropské unii“, Evropská komise, Brusel-Lucemburk, 1998, s. 54], viz také případ T-119/02 *Philips/Komise* [2003] Sb. rozh. II-1433 (případ M.2621 *SEB/Moulinex*), odst. 354.

dotyčný členský stát má lepší možnost provést šetření než Komise ⁽⁴⁾. Podobně se v řadě případů ⁽⁵⁾ rozhodlo několik členských států společně postoupit případ podle článku 22, pokud se domnívaly, že Komise je orgánem s lepší možností provést šetření ⁽⁶⁾. Za třetí, zvýšil se počet transakcí nedosahujících prahových hodnot v článku 1 nařízení o spojování, jež musely být předloženy příslušným orgánům v několika členských státech; trend, jenž bude pravděpodobně pokračovat společně s rostoucím počtem členských států Společenství. Mnoho z těchto transakcí narušuje hospodářskou soutěž za hranicemi jednotlivých členských států ⁽⁷⁾.

5. Účelem změn provedených v systému postupování případů podle nařízení o spojování je usnadnit přerozdělování případů mezi Komisí a členskými státy v souladu se zásadou subsidiarity tak, aby se případem v zásadě zabýval orgán či orgány příhodnější k provedení určitého šetření spojení. Zároveň je účelem změn zachovat základní funkce systému kontroly spojování podniků zavedeného v roce 1989, zejména zajištění „jednorázového odbavení“ pro kontrolu hospodářské soutěže spojených podniků s dopadem mimo území státu a alternativy pro vícenásobné oznámení případu při kontrole spojování podniků v rámci Společenství ⁽⁸⁾. Takové vícenásobné podání často způsobuje značné náklady pro orgány pro hospodářskou soutěž i obchodní společnosti.
6. Systém přerozdělování případů nyní zajišťuje, že k postoupení případu může být dán podnět ještě před podáním oznámení u orgánu jakéhokoli členského státu, a tím umožňuje spojujícím se společnostem, aby co nejdříve zjistily, do čí pravomoci bude nakonec spadat kontrola nad jejich transakcí. Takové postoupení před oznámením případu má výhodu snížení dodatečných nákladů, zejména co se týká časového zpoždění souvisejícího s postoupením případu až po jeho podání.
7. Změny provedené v systému postupování případů v rámci nařízení (ES) č. 139/2004 byly motivovány snahou, aby fungoval jako právní mechanismus, který je flexibilní ⁽⁹⁾, ale zároveň zajišťuje účinnou ochranu hospodářské soutěže a co nejvíce omezuje rozsah tzv. *forum shopping* (výběr pravomoci s příznivější právní úpravou). Zejména s ohledem na důležitost právní jistoty je však nutné zdůraznit, že postupování případů zůstává odchýlením se od obecných pravidel určujících pravomoc na základě objektivně stanovitelných prahových hodnot obratu. Komise a členské státy si navíc ponechávají značnou volnost při rozhodování, zda postoupit případ spadající do jejich „původní pravomoci“ nebo zda souhlasit s tím, že se budou zabývat případy, jež nespádají do jejich „původní pravomoci“ podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 písm. a) a článku 22 ⁽¹⁰⁾. V tomto ohledu si toto sdělení pouze klade za cíl poskytnout obecné vodítko, co se týká vhodnosti určitých případů nebo kategorií případů k postoupení.

⁽⁴⁾ Je pravda, že některá spojení podniků s významem pro celé Společenství narušují hospodářskou soutěž v rámci trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem v jednom či více členských státech.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Týmž způsobem vydaly orgány členských států pro hospodářskou soutěž doporučení v rámci sdružení evropských orgánů pro hospodářskou soutěž určené jako vodítko týkající se zásad, podle nichž by se měly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zabývat případy způsobilými pro společné postoupení podle článku 22 nařízení o spojování – *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*.

⁽⁷⁾ Ačkoli se zavedením čl. 1 odst. 3 v roce 1997 dostaly některé z takových případů do působnosti nařízení o spojování, mnohé zůstaly nedotčeny. Viz odstavec 21 a následující zprávy Komise ze dne 11. prosince 2001 (COM(2001) 745 v konečném znění).

⁽⁸⁾ Viz body odůvodnění 11, 12 a 14 nařízení o spojování.

⁽⁹⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

⁽¹⁰⁾ Avšak viz níže poznámku pod čarou č. 14. Navíc je nutné poznamenat, že Komise nemá volnost při rozhodování o tom, zda přijme nebo nepřijme případ, který nespadá do její původní pravomoci.

II. POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

Vůdčí zásady

8. Systém kontroly spojování podniků stanovený nařízením o spojování, včetně mechanismu k přerozdělování případů mezi Komisí a členskými státy obsaženého v uvedeném nařízení, je v souladu se zásadou subsidiarity vymezené ve Smlouvě o ES⁽¹⁾. Rozhodnutí přijatá s ohledem na postupování případů by podle toho měla náležitě uvážit veškeré aspekty uplatnění zásady subsidiarity v tomto kontextu, zejména to, který orgán je vhodnější pro provádění šetření, výhody spočívající v systému „jednorázového odbavení“ a důležitost právní jistoty s ohledem na pravomoc⁽¹²⁾. Tyto faktory jsou vzájemně propojeny a příslušná váha kladená na každý z nich bude záviset na zvláštních okolnostech daného případu. Při zvažování, zda uplatnit svou pravomoc a postoupit nebo souhlasit s postoupením případu, by Komise a členské státy měly především mít na mysli potřebu zajištění účinné ochrany hospodářské soutěže na všech trzích dotčených transakcí⁽¹³⁾.

Vhodnější orgán

9. V zásadě by měla být pravomoc přidělena jinému orgánu pro hospodářskou soutěž pouze za okolností, kdy tento jiný orgán je vhodnější k tomu, aby se zabýval spojením podniků, vzhledem ke zvláštním okolnostem případu a s ohledem na dostupné prostředky a odborné znalosti daného orgánu. Zvláštní pozornost by měla být věnována pravděpodobnému místu jakéhokoli dopadu na hospodářskou soutěž způsobeného spojením podniků. Také lze zohlednit důvody zamýšleného postoupení případu kvůli administrativní náročnosti⁽¹⁴⁾.
10. Případ postoupení pravomoci je pravděpodobně závažnější, pokud se jeví, že určitá transakce může mít významný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje pečlivou kontrolu.

Jednorázové odbavení

11. Při rozhodování o postoupení případu by se také měl vzít ohled na výhody spočívající v systému „jednorázového odbavení“, který je jádrem nařízení o spojování⁽¹⁵⁾. Stanovení jednorázového odbavení je výhodné pro orgány pro hospodářskou soutěž i obchodní společnosti. Projednání spojení jediným orgánem pro hospodářskou soutěž jednak zvyšuje správní účinnost a také nedochází k opakování či rozdělení při výkonu rozhodnutí, ani k případnému nesladěnému jednání (co se týká šetření, hodnocení a případných opatření) více orgánů. Také má obvykle výhody pro obchodní společnosti, zejména spojující se podniky, protože snižuje náklady a překážky vyplývající z povinnosti předložit případ více orgánům a také odstraňuje riziko rozporných rozhodnutí z důvodu souběžného hodnocení jedné transakce řadou orgánů pro hospodářskou soutěž v rámci různých právních ráadů.

⁽¹⁾ Viz článek 5 Smlouvy o ES.

⁽¹²⁾ Viz body odůvodnění 11 a 14 nařízení o spojování.

⁽¹³⁾ Viz čl. 9 odst. 8 nařízení o spojování; viz také *Philips/Komise* (odst. 343), kde Soud prvního stupně Evropských společenství uvádí, že „ačkoli první pododstavec čl. 9 odst. 3 nařízení (EHS) č. 4064/89 poskytuje Komisi značnou volnost při rozhodování, zda postoupit či nepostoupit případ spojení podniků, nemůže se rozhodnout postoupit případ, když je při posuzování žádosti členského státu o postoupení případu jasné na základě souboru přesných a provázaných důkazů, že postoupení takového případu nemůže zabezpečit účinnou soutěž na relevantním trhu.“; viz také *T-346/02 a T-347/02 Cableuropa SA/Komise* ze dne 30. září 2003, případ zatím nezveřejněn (odst. 215). Mezi okolnostmi důležité pro účel hodnocení Komise patří mimo jiné skutečnost, že členský stát: i) má konkrétní předpisy na kontrolu spojení podniků z hlediska hospodářské soutěže a specializované orgány k zajištění dodržování těchto předpisů pod dohledem vnitrostátních soudů; ii) přesně zjistil obavy z narušení hospodářské soutěže vyvolané spojením podniků na relevantních trzích v daném členském státu (viz výše citované odst. 346-347 případu *Philips/Komise*).

⁽¹⁴⁾ Lze také přihlídnout k poměrným nákladům, časovému zpoždění, právní nejistotě a riziku rozporného hodnocení, jež mohou být spojeny s vyšetřováním nebo částí vyšetřování prováděného několika orgány.

⁽¹⁵⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

12. Proto by se v rámci postoupení mělo pokud možno zabránit dělení případů⁽¹⁶⁾, jestliže se nezdá, že více orgánů bude mít lepší možnost zajistit účinnou ochranu hospodářské soutěže na všech trzích dotčených transakcí. Podobně, i když je možné částečné postoupení případu podle čl. 4 odst. 4 a článku 9, je obvykle nevhodnější, aby se celým případem (nebo alespoň všemi jeho souvisejícími částmi) zabýval jeden orgán⁽¹⁷⁾.

Právní jistota

13. Také by mělo být řádně přihlédnuto k důležitosti právní jistoty, co se týká pravomoci nad určitým spojením podniků z pohledu všech zúčastněných stran⁽¹⁸⁾. Z toho důvodu by měl být případ postoupen pouze v případě, že existuje závažný důvod pro odchýlení se od „původní pravomoci“ nad uvedeným případem, zejména ve fázi po oznámení případu. Podobně, je-li případ postoupen ještě před oznámením, mělo by se pokud možno⁽¹⁹⁾ vyvarovat postoupení téhož případu po oznámení.
14. Důležitost právní jistoty by také měla být na zřeteli s ohledem na právní kritéria postoupení, a zejména – při napjatých termínech – ve fázi před oznámením. Z toho důvodu by mělo být postoupení případu před podáním oznámení v zásadě omezeno na takové případy, kdy je od začátku relativně zřejmé, jak stanovit rozsah zeměpisného trhu a/nebo možný dopad na hospodářskou soutěž, aby bylo možné rychle rozhodnout o takové žádosti.

Postupování případů: právní požadavky a jiné faktory, které je třeba zohlednit

Postoupení případu před podáním oznámení

15. Systém oznamování případů před podáním oznámení je zahájen odůvodněným předložením žádosti podané stranami spojení podniků. Při uvažování o takové žádosti je nutné, aby strany nejprve ověřily, zda jsou splněny příslušné právní požadavky stanovené v nařízení o spojování, a za druhé zda by postoupení případu před oznámením odpovídalo vůdčím zásadám popsáným výše v tomto dokumentu.

Postupování případů ze strany Komise členskými státním podle čl. 4 odst. 4

Právní požadavky

16. Aby mohla Komise postoupit případ jednomu či několika členskými státním podle čl. 4 odst. 4, musí být splněny dva právní požadavky:
- musí existovat údaje naznačující, že spojení podniků může zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu či trzích,
 - zmíněný trh či trhy musí být v rámci členského státu a *vykazovat všechny znaky samostatného trhu*.

⁽¹⁶⁾ Soud prvního stupně v případě *Philips/Komise* došel k závěru, mimo jiné, že „rozdělení“ případů, ačkoli je možné v důsledku použití článku 9, je „nežádoucí z hlediska zásady, jednorázového odbavení, na niž je založeno nařízení (EHS) č. 4064/89“. Navíc, i když soud uznal, že riziko „nejednotných či dokonce neslučitelných“ rozhodnutí Komise a členských států „je obsaženo v systému postupování případů stanoveném ve článku 9“, dal jasně najevo, že to není z jeho pohledu žádoucí (viz odst. 350 a 380).

⁽¹⁷⁾ To odpovídá rozhodnutí Komise předat v případech M.2389 *Shell/DEA* a M.2533 *BP/E.ON* Německu všechny klesající trhy s ropnými produkty. Komise si ponechala části případů zahrnujících trhy rostoucí. A podobně v případě M.2706 *P&O Princess/ Carnival* uplatnila Komise svou pravomoc a nepředala část případu do Spojeného království, protože se chtěla vyhnout rozdělení případu (viz tisková zpráva Komise ze dne 11.4.2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Viz bod odůvodnění 11 nařízení o spojování.

⁽¹⁹⁾ Viz bod odůvodnění 14 nařízení o spojování. To je ovšem za předpokladu, že strany uvedly ve své žádosti o postoupení případu před podáním pravdivé a úplně všechny příslušné skutečnosti.

17. Pokud se týká *prvního kritéria*, žádající strany musí v podstatě prokázat, že transakce může mít možný dopad na hospodářskou soutěž na určitém trhu členského státu, jenž nakonec může být zásadní, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové údaje mohou být v podstatě jen předběžné a nemají vliv na výsledek šetření. I když strany nemusí prokazovat, že účinek na hospodářskou soutěž bude pravděpodobně záporný⁽²⁰⁾, měly by upozornit na ukazatele obecně naznačující, že existují účinky transakce na hospodářskou soutěž⁽²¹⁾.
18. Co se týká *druhé kritéria*, žádající strany musí prokázat, že zeměpisný trh, na němž je hospodářská soutěž narušena transakcí právě popsaným způsobem (odst. 17), je svým rozsahem celostátní nebo omezenější než celostátní⁽²²⁾.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

19. Kromě ověření právních požadavků, aby mohl být pokud možno odhadnut pravděpodobný výsledek žádosti o postoupení případu, by měly spojovací se strany uvažující o žádosti také posoudit, zda lze považovat postoupení případu za vhodné. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady (odst. 8 až 14), a zejména posouzení, zda orgán či orgány pro hospodářskou soutěž, jež strany chtějí požádat o převzetí případu, jsou nejvhodnější orgán k tomu, aby se zabývaly daným případem. Za tímto účelem by postupně mělo být uváženo jak pravděpodobné místo účinků transakce na hospodářskou soutěž, tak nakolik je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž (VOHS) příslušný pro kontrolu této operace.
20. Spojení podniků s významem pro celé Společenství, jež mohou narušit hospodářskou soutěž na trzích s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem a jejichž účinky budou pravděpodobně omezeny nebo budou mít největší hospodářský dopad na jeden členský stát⁽²³⁾, jsou nejvhodnější případy k postoupení danému členskému státu. Toto se zejména týká případů, kde by to mělo dopad na odlišný trh, který tvoří nedílnou součást společného trhu. Tím, že je případ postoupen pouze jednomu členskému státu, je rovněž zachována výhoda „jednorázového odbavení“.
21. Nakolik může být spojení podniků s významem pro celé Společenství, jež navzdory možnému významnému dopadu na hospodářskou soutěž v rámci jednoho celostátního trhu může mít významné účinky přesahující hranice (např. protože účinky spojení podniků na jednom zeměpisném trhu může mít závažné důsledky na zeměpisných trzích v jiných členských státech nebo protože

⁽²⁰⁾ Viz bod odůvodnění 16, jež uvádí, že „po dotčených podnicích by však nemělo být požadováno, aby dokazovaly, že účinky spojení by poškodily hospodářskou soutěž“.

⁽²¹⁾ Existence „ovlivněných trhů“ ve smyslu formuláře RS je obecně považována za dostatečnou ke splnění požadavků čl. 4 odst. 4. Strany však mohou upozornit na jakékoli faktory, jež mohou být důležité pro analýzu případu z hlediska hospodářské soutěže (překrývání trhů, vertikální integrace apod.).

⁽²²⁾ Za tímto účelem by žádající strany měly brát v úvahu takové faktory, jež obvykle ukazují na trhy s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem, např. zejména výrobní charakteristiky (např. nízká hodnota výrobku oproti značným nákladům na dopravu), konkrétní charakteristiky poptávky (např. koneční spotřebitelé pocházejí z blízkého okolí působistě obchodní činnosti) a nabídky, značné rozdíly v cenách a tržních podílech států, zvyky vnitrostátních spotřebitelů, různé regulační rámce, daňové či jiné předpisy. Další informace lze najít ve sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽²³⁾ Viz např. postoupení určitých samostatných trhů skladování ropy ze strany Komise k posouzení francouzskými orgány v případech M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, a v případech M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft* a v případě M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; dále v případě M.2845 *Sogetel/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

může vést k potenciálnímu uzavření a následné rozdrobenosti společného trhu⁽²⁴⁾), vhodným případem k postoupení, bude záviset na konkrétních okolnostech. Ačkoli členské státy i Komise mohou být stejně dobře vybaveny nebo ve stejně dobrém postavení, aby se zabývaly takovými případy, měla by být zachována značná volnost při rozhodování, zda takové případy postoupit či nikoliv.

22. Nakolik může být spojení podniků s významem pro celé Společenství potenciálně narušující hospodářskou soutěž na mnoha trzích s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem ve více než jednom členském státu vhodným případem k postoupení členskému státu, bude záviset na zvláštních okolnostech každého jednotlivého případu, např. na počtu celostátních trhů, jež mohou být zásadně narušeny, výhledovém řešení možných problémů přiměřeným způsobem, neodporujících si nápravných opatřeních a úsilí, jež může případ vyžadovat při vyšetřování. Skutečnost, že případ může vyvolat obavy z možného narušení hospodářské soutěže v řadě členských států a vyžaduje koordinované šetření a nápravná opatření, může působit ve prospěch Komise, aby si ponechala pravomoc nad celým dotyčným případem⁽²⁵⁾. Na druhé straně, nakolik případ vyvolává obavy z narušení hospodářské soutěže, u nichž se nezdá, že ačkoli se týkají trhů ve více než jednom členském státu, by vyžadovaly koordinované šetření a/nebo nápravná opatření, přesto může být postoupení vhodné. V omezeném počtu případů⁽²⁶⁾ Komise dokonce pokládala za vhodné postoupit spojení podniků více než jednomu členskému státu s ohledem na významné rozdíly v podmínkách hospodářské soutěže charakterizující dotčené trhy v příslušných členských státech. I když rozdělení projednání v takových případech připravuje spojující se strany o výhodu „jednorázového odbavení“, tento faktor je méně závažný ve fázi před oznámením případu, kdy je podnět k postoupení dán dobrovolnou žádostí spojujících se stran.

23. Rovněž by se dle možností měl brát ohled na to, zda u jednoho či více VOHS zvažovaných pro postoupení případu je možné, že mají konkrétní odborné znalosti týkající se místních trhů⁽²⁷⁾ nebo vyšetřují či budou vyšetřovat jinou transakci v daném odvětví⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Viz případ M.580 *ABB/Daimler Benz*, Komise nepřistoupila na žádost Německa o postoupení případu podle článku 9 za okolností, kdy by transakce (vznikl by největší dodavatel železničního zařízení na světě) měla významné důsledky v celé Evropě, i když obavy z narušení hospodářské soutěže byly omezeny na německé trhy. Viz také případ M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kde navzdory žádosti Španělska o postoupení případu podle

článku 9 Komise pokračovala v šetření a přijala rozhodnutí podle čl. 8 odst. 2.

⁽²⁵⁾ Jako příklad viz M. 1383 *Exxon/Mobil*, kde Komise i přes žádost Spojenému království, aby jí byla předána část spojení podniků na trhu maloobchodního prodeje motorových paliv v Severozápadním Skotsku, zahájila šetření, neboť případ vyžadoval jednotný a souvislý balík nápravných opatření za účelem řešení všech problematických otázek ve zmíněném odvětví; viz také M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kde navzdory skutečnosti, že orgány Spojeného království posuzovaly konkurenční nabídku společnosti Royal Caribbean, Komise nesouhlasila se žádostí o částečné postoupení případu, aby se vyhnula rozdělení případu, a zabezpečila jednotné šetření různých celostátních trhů ovlivněných transakcí.

⁽²⁶⁾ Viz M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ V případě M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* postoupila Komise případ Německu, protože mělo lepší možnost vyšetřit místní podmínky v 85 000 prodejních místech v Německu; Holandsku byl předán případ M.1060 *Vendex/KBB*, protože mělo lepší možnost zhodnotit vkus a zvyky místních spotřebitelů; viz také případ M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, případ M.2621 *SEB/Moulinex* (kde byly spotřebitelské preference a obchodní a marketingová praxe specifické pro francouzský trh); případ M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* a případ M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Např. v M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* Komise postoupila případ, protože Lloyds byl také předmětem jiné nabídky, jež nespadala do prahových hodnot nařízení o spojování, ale byla kontrolována orgány Velké Británie; postoupení případu umožnilo, aby byly obě nabídky kontrolovány stejným orgánem; v případě M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* byly předány Německu dvě transakce, jež by společně se třetí oznámenou v Německu vyvolaly obavy z narušení hospodářské soutěže; postoupení případu zajistilo, že všechny tři transakce byly projednány stejným způsobem. V M.2044 *Interbrew/Bass* Komise předala případ orgánům Velké Británie, protože v té době posuzovaly akvizici jiného pivovaru – Whitbread pro Interbrew a vzhledem k jejich zkušenostem z nedávných šetření na stejných trzích; podobně viz také případy M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalilitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* a M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* a šest dalších akvizic místních distributorů pro společnost Electabel. Avšak v případě M.2706 *P&O Princess/Carnival* navzdory skutečnosti, že orgány Velké Británie posuzovaly konkurenční nabídku společnosti Royal Caribbean, Komise nesouhlasila se žádostí o částečné postoupení případu. Komise vzala v úvahu předběžné obavy z narušení hospodářské soutěže na jiných celostátních trzích ovlivněných spojením podniků a tak se chtěla vyhnout rozdělení případu (viz tisková zpráva Komise ze dne 11.4.2002, IP/02/552).

Postupování případů ze strany členských států Komisi podle čl. 4 odst. 5

Právní požadavky

24. Podle čl. 4 odst. 5 musí být splněny pouze dva právní požadavky, aby strany transakce mohly požádat o postoupení případu Komisi: transakce musí být spojením podniků ve smyslu článku 3 nařízení o spojování a spojení podniků musí je *být možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států.* (viz také odst. 65 a násl. a odst. 70 a násl.)

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

25. Kromě ověření právních požadavků, aby mohl být pokud možno odhadnut pravděpodobný výsledek žádosti o postoupení případu, by měly spojující se strany uvažující o žádosti také zvážit, zda postoupení případu lze považovat za vhodné. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady, a zejména na skutečnost, zda Komise je vhodnější orgán k tomu, aby se zabývala daným případem.
26. V tomto ohledu uvádí bod odůvodnění 16 nařízení o spojování jasně, že „žádosti o postoupení Komisi před oznámením by byly zvláště vhodné v případech, kdy by narušení hospodářské soutěže vyplývající ze spojení přesáhlo hranice území jednoho členského státu.“ Proto by se měl brát zvláštní ohled na pravděpodobné místo možných účinků na hospodářskou soutěž vyplývajících z transakce a na to, jak vhodná by byla kontrola Komise nad touto operací.
27. Zejména by se mělo posoudit, zda případ svou podstatou skutečně přesahuje hranice s ohledem na skutečnosti, jako jsou jeho pravděpodobné účinky na hospodářskou soutěž a vyšetřovací a vykonávací pravomoci, jež budou pravděpodobně nutné k řešení jakýchkoli takových účinků. V tomto ohledu je nutné především zvážit, zda případ může mít případně dopad na hospodářskou soutěž na jednom či více trzích dotčených spojením podniků. V každém případě, údaje o možném dopadu na hospodářskou soutěž jsou v podstatě jen předběžné⁽²⁹⁾ a nemají vliv na výsledek šetření. Strany ani nemusí prokazovat, že účinek na hospodářskou soutěž bude pravděpodobně záporný.
28. Případy, kdy je trh či trhy, na nichž se může vyskytnout možný dopad na hospodářskou soutěž, širší než celostátní v zeměpisném rozsahu⁽³⁰⁾, nebo kdy některé z potenciálně dotčených trhů jsou širší než celostátní a hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy, jsou nejhodnějšími případy k postoupení Komisi. V takových případech s ohledem na to, že dynamika hospodářské soutěže se šíří po územích a přesahuje hranice států, a v důsledku toho může vyžadovat šetření v několika státech a rovněž odpovídající prováděcí pravomoci, bude Komise pravděpodobně v nejlepším postavení k provedení šetření.

⁽²⁹⁾ Existence „ovlivněných trhů“ ve smyslu formuláře RS je obecně považována za dostatečnou. Strany však mohou upozornit na jakékoli faktory, jež mohou být důležité pro analýzu případu z hlediska hospodářské soutěže (překrývání trhů, vertikální integrace apod.).

⁽³⁰⁾ Viz společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2738 *GE/Unison* týkající se transakce ovlivňující celosvětové trhy a společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2698 *Promatech/Sulzer* týkající se transakce ovlivňující trh západní Evropy; viz také *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*, dokument zveřejněný evropskými orgány pro hospodářskou soutěž (EOHS), odst. 11.

29. Komise může být vhodnějším orgánem pro řešení případů (včetně šetření, hodnocení a případných nápravných opatření), jež vyvolávají obavy z možného narušení hospodářské soutěže na řadě trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem nacházejících se na území řady členských států⁽³¹⁾. Komise bude pravděpodobně v nejlepší postavení k provedení šetření v takových případech, kdy je požadavek na zajištění trvalé a účinné kontroly v různých státech, na uplatnění příslušných vyšetřovacích pravomocí a na řešení případných obav z narušení hospodářské soutěže pomocí provázaných nápravných opatření.
30. Podobně, jak bylo již dříve uvedeno v souvislosti s čl. 4 odst. 4, přiměřenost postupování případů spojení podniků, jež navzdory možnému značnému dopadu na hospodářskou soutěž v rámci jednoho celostátního trhu může mít významné účinky přesahující hranice, vhodným případem k postoupení, bude záviset na zvláštních okolnostech daného případu. Ačkoli členské státy i Komise mohou být ve stejné dobré postavení, aby se zabývaly takovými případy, měla by být zachována značná volnost při rozhodování, zda takové případy postoupit či nikoliv.
31. Na zřeteli by pokud možno také mělo být, zda je Komise velmi dobře vybavena pro řádnou kontrolu případu, zejména s ohledem na faktory jako konkrétní odborné znalosti či předchozí zkušenosti v daném odvětví. Čím větší je možnost, že by spojení narušilo hospodářskou soutěž mimo území jednoho členského státu, tím pravděpodobněji bude Komise lépe vybavena pro vedení šetření, zejména co se týká zjišťování skutečností a vykonávacích pravomocí.
32. Na závěr, strany spojení podniků mohou předložit případ, ačkoli zjevně nemá žádný účinek na hospodářskou soutěž, pokud je natolik závažný, že by transakci měla projednat Komise, zejména s ohledem na faktory jako náklady a časové zpoždění související s předložením případu v několika členských státech⁽³²⁾.

Postoupení případu po podání oznámení

Postupování případů ze strany Komise členským státům podle článku 9

33. Podle článku 9 má členský stát, jenž chce požádat o postoupení případu po jeho oznámení Komisi, dvě možnosti: čl. 9 odst. 2 písm. a) a popřípadě čl. 9 odst. 2 písm. b).

Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. a)

Právní požadavky

34. Aby mohl být případ postoupen členskému státu či státům podle čl. 9 odst. 2 písm. a), musí být splněny tyto právní požadavky:
- spojení podniků musí hrozit zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu a
 - zmíněný trh musí být v rámci žádajícího členského státu a vykazovat všechny znaky samostatného trhu.
35. Co se týká *prvního kritéria*, žádající členský stát musí v podstatě prokázat na základě předběžné analýzy, že existuje reálné riziko, že by transakce mohla mít významný záporný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném významném záporném dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.

⁽³¹⁾ To se může například týkat transakcí, kdy jsou ovlivněné trhy, ačkoli celostátní (nebo rozsahem i omezenější než celostátní pro účely hodnocení z hlediska hospodářské soutěže), přesto charakterizovány společnými evropskými či světovými značkami, společnými evropskými či světovými právy duševního vlastnictví nebo centralizovanou výrobou a distribucí – alespoň do té míry, že taková výroba či distribuce bude mít pravděpodobně vliv na jakákoli nápravná opatření.

⁽³²⁾ Viz body odůvodnění 12 a 16 nařízení o spojování podniků.

36. Co se týká *druhého kritéria*, žádající členský stát musí prokázat, že zeměpisný trh či trhy, na nichž je hospodářská soutěž narušená transakcí výše popsaným způsobem (odst. 35), jsou svým rozsahem celostátní nebo omezenější než celostátní⁽³³⁾.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

37. Kromě ověření právních požadavků by měly být při hodnocení, zda postoupení případu lze považovat za vhodné, posouzeny také další faktory. To zahrnuje posouzení žádosti s ohledem na uvedené vůdčí zásady, a zejména zvažování, zda orgán či orgány pro hospodářskou soutěž, jež strany chtějí požádat o převzetí případu, jsou nejvhodnější orgán k tomu, aby se zabývaly daným případem. Za tímto účelem by postupně mělo být posouzeno jak pravděpodobné místo účinků transakce na hospodářskou soutěž, tak nakolik je VOHS vybaven pro kontrolu této transakce (viz odst. 19 – 23).

Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. b)

Právní požadavky

38. Aby mohl být případ postoupen členskému státu či státům podle čl. 9 odst. 2 písm. b), musí být splněny tyto právní požadavky:
- i) spojení podniků musí narušovat hospodářskou soutěž na trhu a
 - ii) zmíněný trh musí být *v rámci žádajícího členského státu, vykazovat všechny charakteristiky samostatného trhu a nesmí tvořit podstatnou část společného trhu.*
39. Co se týká *prvního kritéria*, žádající členský stát musí prokázat na základě předběžné analýzy, že spojení podniků bude pravděpodobně mít dopad na hospodářskou soutěž v rámci trhu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném negativním dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.
40. Co se týká *druhého kritéria*, žádající členský stát musí nejen prokázat, že trh, na němž je hospodářská soutěž ovlivněna operací výše popsaným způsobem (odst. 38), je samostatným trhem v rámci členského státu, ale také že zmíněný trh není podstatnou částí společného trhu. V tomto ohledu se ukazuje, na základě předchozí praxe a soudních rozhodnutí⁽³⁴⁾, že takové situace jsou obvykle omezeny na trhy omezenějšího zeměpisného rozsahu v rámci členského státu.

⁽³³⁾ Viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5)

⁽³⁴⁾ Viz postoupení případů ze strany Komise podle čl. 9 odst. 2 písm. b) v: M.2446, *Govia/Connex South Central*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž na konkrétních železničních trasách v oblasti Londýn/Gatwick-Brighton ve Spojeném království; v M.2730, *Connex/ DNVBVG*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž v rámci místních služeb veřejné dopravy v oblasti Riesa (Sasko, Německo); a v M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kde transakce narušovala hospodářskou soutěž v rámci trhu dodávek mléka v lahvích až do domu v Londýně a oblastech Yorkshire a Lancashire ve Spojeném království. Pro účely vymezení pojmu nepodstatné části společného trhu lze najít určité vodítko také v rámci soudních rozhodnutí týkajících se použití článku 82 Smlouvy o ES. V této souvislosti Soudní dvůr vyslovil dosti širokou představu tom, co může tvořit podstatnou část společného trhu, kdy se uchýlil mimo jiné k empirickým poznatkům. V soudních rozhodnutích lze najít například údaje v podstatě založené na praktických kritériích, např. „struktura a objem výroby a spotřeby uvedeného výrobku a rovněž zvyky a hospodářské možnosti prodejců a kupujících“, viz případ 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975] Sb. rozh., s. 1663. Viz také případ C-179/90, *Porto di Genova*, [1991] Sb. rozh., s. 5889, kde byl přístav v Janově posouzen jako podstatná část společného trhu. Ve svých rozhodnutích Soudní dvůr také konstatoval, že skupinu samostatných trhů lze společně považovat za podstatnou část společného trhu. Viz např. případ C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, [1994] Sb. rozh., s. I-5077, odst. 17, kde Soudní dvůr konstatoval, že „v tomto případě, kdy provoz inseminačních středisek podléhá schválení, a za předpokladu, že každé středisko bude mít výhradní právo působit ve vymezené oblasti, vnitrostátní předpisy udělily těmto střediskům výhradní práva. Protože tím vzniká ve prospěch těchto podniků skupina sousedících monopolů územně omezených, ale společně pokrývajících celé území členského státu, vytváří tyto vnitrostátní předpisy dominantní postavení ve smyslu článku 86 Smlouvy na podstatné části společného trhu“.

41. Jsou-li tyto podmínky splněny, Komise je povinna případ postoupit.

Postupování případů ze strany členských států Komisi podle článku 22

Právní požadavky

42. Aby mohl být případ postoupen Komisi ze strany jednoho či více členských států podle článku 22, musí být splněny dva právní požadavky:
- spojení podniků musí *ovlivňovat obchod mezi členskými státy* a
 - musí *hrozit zásadně narušit hospodářskou soutěž v rámci území žádajícího členského státu nebo států.*
43. Co se týká *prvního kritéria*, spojení podniků splňuje tento požadavek tak, že pravděpodobně může mít určitý zjistitelný vliv na strukturu obchodování mezi členskými státy ⁽³⁵⁾.
44. Co se týká *druhá kritéria*, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 2 písm. a), postupující členský stát či státy musí v podstatě prokázat na základě předběžné analýzy, že existuje reálné riziko, že by transakce mohla mít významný záporný dopad na hospodářskou soutěž, a tak zasluhuje bližší kontrolu. Takové předběžné údaje mohou být v podstatě evidentním důkazem o možném významném záporném dopadu, ale nemají vliv na výsledek celkového šetření.

Jiné faktory, které je třeba zohlednit

45. Vzhledem k tomu, že postoupení případu Komisi po podání oznámení může znamenat dodatečné náklady a časové zpoždění pro spojující se strany, obvykle by se mělo omezit na takové případy, jež ukazují na reálné riziko záporných účinků na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy a kde se zdá, že budou nejlépe vyřešeny na úrovni Společenství ⁽³⁶⁾. Kategorie případů obvykle nevhodnějších k postoupení Komisi podle článku 22 jsou proto následující:
- případy vyvolávající vážné obavy z narušení hospodářské soutěže na jednom či více trzích, které jsou širší než celostátní z hlediska zeměpisného rozsahu, nebo mají-li některé z potenciálně dotčených trhů širší než celostátní rozšaha a hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy;
 - případy vyvolávající vážné obavy z narušení hospodářské soutěže v rámci mnoha trhů s celostátním či omezenějším než celostátním rozsahem umístěných na území řady členských států za okolností, kdy je považováno za žádoucí provázané projednání případu (s ohledem na případná nápravná opatření, ale v určitých případech také na samotné vyšetřování) a pokud hlavní hospodářský dopad spojení podniků souvisí s takovými trhy.

III. MECHANISMUS SYSTÉMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

A. PŘEHLED SYSTÉMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

46. Nařízení o spojování stanoví příslušná právní pravidla pro fungování systému postupování případů. Pravidla obsažená v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 podrobně stanoví různé kroky vyžadované pro to, aby mohl případ být postoupen ze strany Komise členskými státy a naopak.

⁽³⁵⁾ Viz také obdobně sdělení Komise – Pokyny k pojetí výrazu „ovlivňování obchodu“ obsaženého v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 81).

⁽³⁶⁾ Viz společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2738 *GE/Unison* týkající se transakce ovlivňující celosvětové trhy a společné postoupení případu Komisi ze strany sedmi členských států v M.2698 *Promatech/Sulzer* týkající se transakce ovlivňující trh západní Evropy; viz také *Zásady použití článku 22 nařízení o spojování vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci sítě EOHS*, dokument zveřejněný evropskými orgány pro hospodářskou soutěž (EOHS), odst. 11.

47. Každé ze čtyřech příslušných ustanovení stanoví samostatný mechanismus pro postupování případů dané kategorie spojení podniků. Ustanovení lze rozdělit takto:
- a) Postoupení případu před oznámením:
 - i) ze strany Komise členskými státy (čl. 4 odst. 4)
 - ii) ze strany členských států Komisi (čl. 4 odst. 5)
 - b) Postoupení případu po oznámení:
 - i) ze strany Komise členskými státy (článek 9)
 - ii) ze strany členských států Komisi (článek 22)
48. Schémata uvedená v příloze I k tomuto sdělení graficky popisují různé procesní kroky, které je třeba dodržovat v rámci mechanismu postupování případů stanoveném v čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22.

Postoupení případu před oznámením

49. O postoupení případu před oznámením mohou požádat pouze dotčené podniky⁽³⁷⁾. Je na dotčených podnicích, aby ověřily, zda spojení podniků splňuje kritéria stanovená v čl. 4 odst. 4 (že spojení podniků má význam pro celé Společenství, ale může zásadně narušit hospodářskou soutěž na samostatném trhu členského státu) nebo čl. 4 odst. 5 (že spojení podniků nemá význam pro celé Společenství, ale umožňuje přezkoumání v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž alespoň třech členských států). Potom se dotčené podniky mohou rozhodnout, že požádají o postoupení případu Komisi nebo ze strany Komise, a to podáním odůvodněné žádosti na formuláři RS. Žádost bude neprodleně odeslána Komisi všem členskými státy. Zbytek postupu se liší podle čl. 4 odst. 4 a čl. 4 odst. 5.

— Podle čl. 4 odst. 4 má dotčený členský stát nebo státy⁽³⁸⁾ 15 pracovních dnů ode dne přijetí podané žádosti na vyjádření souhlasu či nesouhlasu se žádostí. Mlčení ze strany členského státu je považováno za souhlas⁽³⁹⁾. Jestliže dotčený členský stát či státy souhlasí s postoupením případu, Komise má dalších asi 10 pracovních dnů (25 pracovních dnů ode dne obdržení formuláře RS Komisí), kdy se může rozhodnout postoupit případ. Mlčení ze strany Komise je považováno za souhlas. Jestliže Komise souhlasí, případ (nebo jeho část či části) je postoupen členskému státu či státům podle žádosti dotčených podniků. Je-li případ postoupen, dotčený členský stát či státy použijí na postoupenou část případu⁽⁴⁰⁾ své vnitrostátní předpisy. Použije se čl. 9 odst. 6 až 9.

⁽³⁷⁾ Pojem „dotčené podniky“ zahrnuje „osoby“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b).

⁽³⁸⁾ Dotčený členský stát nebo státy jsou ty, jež jsou uvedeny ve formuláři RS a jimž bude případ postoupen, bude-li vyhověno žádosti.

⁽³⁹⁾ Tento mechanismus je základní funkcí všech postupů k postupování případů stanovených v nařízení o spojování. Mechanismus lze označit jako „souhlas mlčky“ či neodporování: to znamená, že pokud Komise nebo členský stát nevydají rozhodnutí, je to považováno za kladné rozhodnutí. Tento mechanismus byl již funkcí nařízení (EHS) č. 4064/89 v čl. 9 odst. 5. Nyní je obsažen v čl. 4 odst. 4 druhém a čtvrtém pododstavci, čl. 4 odst. 5. čtvrtém pododstavci, čl. 9 odst. 5, čl. 22 odst. 3 prvním pododstavci, poslední větě nařízení o spojování. Mechanismus pozitivního mlčení však neplatí, co se týká rozhodnutí členských států připojit se k žádosti podle čl. 22 odst. 2.

⁽⁴⁰⁾ Čl. 4 odst. 4 umožňuje fúzujícím stranám, aby požádaly o částečné nebo úplné postoupení případu. Komise a členské státy musí buď souhlasit nebo zamítnout žádost a nesmějí měnit rozsah žádosti např. postoupením pouze části případu, když byla podána žádost o postoupení celého případu. Při částečném postoupení případu bude dotčený členský stát uplatňovat na předanou část případu svoje vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž. Na zbývající část případu se nadále obvyklým způsobem použije nařízení o spojování, tj. dotčené podniky budou mít povinnost oznámit nepředanou část spojení podniků na formuláři CO podle čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování. Naopak bude-li celý případ předán členskému státu, čl. 4 odst. 4 poslední pododstavec stanoví, že nebude povinností oznámit případ také Komisi. Případ tedy nebude šetřen Komisí. Příslušný členský stát použije vnitrostátní předpisy na celý případ; žádný jiný členský stát nemůže použít vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž na zmíněné spojení podniků.

- Podle čl. 4 odst. 5 mají dotčené členské státy⁽⁴¹⁾ 15 pracovních dnů ode dne přijetí podané žádosti na vyjádření souhlasu či nesouhlasu se žádostí. Na konci tohoto období Komise zkontroluje, zda nějaký členský stát příslušný pro šetření spojení podniků v rámci svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž vyjádřil svůj nesouhlas. Není-li vyjádřen nesouhlas žádného takového příslušného státu, případ se považuje za takový, který získá význam pro celé Společenství, a tím je postoupen Komisi, jež má výhradní pravomoc nad tímto případem. Potom by strany měly předložit případ Komisi prostřednictvím formuláře CO. Na druhé straně, pokud jeden nebo více příslušných členských států vyjádří svůj nesouhlas, Komise neprodleně informuje o tomto nesouhlasu všechny členské státy a dotčené podniky a proces postoupení případu je ukončen. Potom je na stranách, aby následovaly jakékoli příslušné vnitrostátní předpisy na oznamování případů.

Postoupení případu po oznámení

50. Podle čl. 9 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 může být případ postoupen po oznámení buď na základě iniciativy samotných členských států, nebo na výzvu Komise podle čl. 9 odst. 2 nebo čl. 22 odst. 5 v závislosti na případě. Postupy se liší podle toho, zda se případ postupuje Komisi nebo ze strany Komise.

- Podle článku 9 může členský stát požádat, aby mu Komise postoupila případ spojení podniků s významem pro celé Společenství nebo jeho část, jež byl oznámen Komisi a hrozí zásadním narušením hospodářské soutěže v rámci samostatného trhu daného členského státu (čl. 9 odst. 2 písm. a) a jež narušuje hospodářskou soutěž na takovém samostatném trhu, který přitom není podstatnou částí společného trhu (čl. 9 odst. 2 písm. b)). Žádost musí být podána do 15 pracovních dnů ode dne obdržení kopie formuláře CO členským státem. Komise musí nejprve ověřit, zda jsou splněna tato právní kritéria. Potom se může rozhodnout v rámci správního uvážení, že případ nebo jeho část postoupí. V případě žádosti o postoupení případu podle čl. 9 odst. 2 písm. b) musí Komise (tj. nemá možnost uvážení) případ postoupit, jsou-li splněna právní kritéria. Rozhodnutí musí být vydáno do 35 pracovních dnů od oznámení nebo v případě, že bylo řízení zahájeno Komisí, do 65 pracovních dnů⁽⁴²⁾. Je-li případ postoupen, dotčený členský stát používá své vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž s výhradou pouze čl. 9 odst. 6 a čl. 9 odst. 8.
- Podle článku 22 může členský stát požádat, aby Komise vyšetřila spojení podniků, jež nemá význam pro celé Společenství, ale ovlivňuje obchod mezi členskými státy a hrozí zásadně narušit hospodářskou soutěž na jejich území. Žádost musí být podána ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne oznámení v rámci státu nebo v případě, že úřední oznámení není vyžadováno, ode dne, kdy bylo dotyčnému členskému státu spojení podniků „dáno na vědomí“⁽⁴³⁾. Komise předá žádost všem členským státům. Jakékoli členské státy se mohou rozhodnout připojit k žádosti⁽⁴⁴⁾ během

⁽⁴¹⁾ Tj. státy příslušné k přezkoumání případu v rámci svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, nebude-li případ předán. Výraz „příslušný k přezkoumání případu“ je vysvětlen dále v části B5.

⁽⁴²⁾ K případům, kdy Komise podnikne přípravné kroky do 65 pracovních dnů, viz čl. 9 odst. 4 písm. b) a odst. 5.

⁽⁴³⁾ Pojem „dáno na vědomí“, vyplývající ze znění článku 22, znamená v tomto kontextu vyvození dostatečných informací k předběžnému hodnocení s ohledem na existenci kritérií pro podání žádosti o postoupení případu podle článku 22.

⁽⁴⁴⁾ Je třeba poznamenat, že článek 22 umožňuje členskému státu připojit se k původní žádosti, i když mu spojení podniků nebylo ještě oznámeno. Avšak členské státy to nemusí mít možnost udělat, pokud nemají potřebné informace od spojujících se stran v době, kdy je Komise informuje, že byla žádost o postoupení případu podána jiným členským státem. Bez ohledu na možnost členských států kontaktovat spojující se strany, aby si ověřily, zda jsou příslušné k přezkoumání určité transakce, je oznamujícím stranám velmi doporučeno, aby podaly (je-li to proveditelné) svoje oznámení všem příslušným členským státům najednou.

15 pracovních dnů ode dne obdržení kopie původní žádosti. Až do doby přijetí rozhodnutí o tom, kde bude případ prošetřen, je pozastaven běh veškerých vnitrostátních lhůt, které se týkají spojování podniků; členský stát může tyto vnitrostátní lhůty obnovit před uplynutím 15 pracovních dnů tím, že informuje Komisi a spojující se strany, že se nechce připojit k žádosti. Nejpozději 10 pracovních dnů po uplynutí těchto 15 pracovních dnů musí Komise rozhodnout, zda přijme případ od žádajícího členského státu či států. Jestliže Komise pravomoc přijme, vnitrostátní řízení v postupujícím členském státu či státech je ukončeno a Komise šetří případ podle čl. 22 odst. 4 nařízení o spojování jménem žádajícího státu či států⁽⁴⁵⁾. Státy, které se nepřipojily k žádosti, mohou nadále používat vnitrostátní předpisy.

51. Následující oddíl oznámení se zaměřuje na řadu podrobných složek systému zejména s cílem poskytnout další vodítka pro podniky uvažující o žádosti ve fázi před oznámením nebo ty, jež mohou být jednou ze stran transakcí s možností postoupení po oznámení.

B. PODROBNOSTI FUNGOVÁNÍ MECHANISMU POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

52. Tato část tohoto sdělení poskytuje informace týkající se určitých aspektů fungování systému postupování případů stanovených ve čl. 4 odst. 4 a 5, článku 9 a článku 22 nařízení o spojování.

1. Síť orgánů pro hospodářskou soutěž

53. Ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení o spojování stanoví, že v řízeních podle uvedeného nařízení jedná Komise v těsné a trvalé spolupráci s příslušnými orgány členských států (VOHS). Spolupráce a dialog mezi Komisí a VOHS a mezi samotnými VOHS jsou zejména důležité v případech spojení podniků, jež podléhají systému postupování případů stanovenému v nařízení o spojování.
54. Podle bodu odůvodnění 14 nařízení o spojování „Komise a příslušné orgány členských států by spolu měly vytvořit síť veřejných orgánů využívajících v úzké spolupráci svých příslušných pravomocí, za pomoci účinných prostředků pro sdělení informací a konzultace, v zájmu toho, aby případ řešil nejvhodnější orgán, ve světle zásady subsidiarity a v zájmu toho, aby bylo zajištěno, že k vícenásobným oznámením daného spojení bude docházet co nejméně.“
55. Síť by měla zajistit účinné přerozdělování případů podle zásad popsaných výše v oddílu II. To zahrnuje usnadnění hladkého fungování mechanismu postupování případů před oznámením a rovněž zajištění (v předvídatelném rozsahu) systému, jenž co nejdříve zjišťuje možné žádosti o postoupení případů po oznámení⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ V případě, že Komise šetří spojení podniků jménem jednoho či více členských států podle článku 22, může přijmout veškerá rozhodnutí ve věci uvedená v člincích 6 a 8 nařízení o spojování. To je stanoveno v čl. 22 odst. 4 uvedeného nařízení. Je třeba upozornit, že Komise šetří spojení podniků na žádost nebo jménem žádajících členských států. Článek by proto měl být chápán jako požadavek na Komisi, aby vyšetřila vliv spojení podniků v rámci území těchto členských států. Komise nebude šetřit účinky spojení podniků na území členských států, jež se nepřipojily k žádosti, není-li toto šetření nezbytné pro hodnocení účinků spojení podniků v rámci území žádajících členských států (např. tam kde rozsah zeměpisného trhu zasahuje do území, které nepatří žádajícímu členskému státu či členským státům).

⁽⁴⁶⁾ Předběžné informace o možnosti podání žádosti o postoupení případu mohou být například zváženy Komisí při rozhodování, zda souhlasit či nesouhlasit se žádostí o omezení odkladného účinku podle čl. 7 odst. 3 nařízení o spojování.

56. Podle čl. 4 odst. 4 a 5 musí Komise předat odůvodněné žádosti dotčených podniků „neprodleně“⁽⁴⁷⁾. Komise se bude snažit předat takové dokumenty pracovní den po dni jejich obdržení nebo vydání. Informace v rámci sítě budou předávány různými způsoby v závislosti na okolnostech: elektronickou poštou, pozemní poštou, kurýrní službou, faxem či telefonem. Je třeba poznamenat, že citlivé informace nebo důvěrné informace budou předávány zabezpečenou elektronickou poštou či jiným chráněným způsobem komunikace mezi kontaktními místy.
57. Všichni členové sítě, včetně Komise i všech VOHS, jejich úředníků a jiných pracovníků či jiných osob pracujících pod kontrolou těchto orgánů, a rovněž úředníků a pracovníků státní správy či jiných orgánů členských států, budou vázáni služebním tajemstvím upraveným v článku 17 nařízení o spojování. Neveřejné informace získané v rámci provádění nařízení o spojování nesmí být zpřístupněny, jestliže fyzická či právnická osoba, jež tyto informace poskytla, nesouhlasí s jejich zpřístupněním.
58. Konzultace a výměna informací v rámci sítě jsou záležitostí mezi veřejnými orgány pro výkon rozhodnutí a nemění žádná práva či povinnosti vyplývající pro společnosti z práva Společenství nebo jednotlivých států. Každý orgán pro hospodářskou soutěž zůstává plně odpovědný za zajištění toho, aby v případech, jimiž se zabývá, byly náležitě dodržovány řádné postupy.

2. Spuštění systému postoupení případu před oznámením; potřebné informace od žádajících stran

59. Pro zajištění rychlého a hladkého fungování systému postupování případů je zásadní, aby žádající strany poskytl úplné a přesné informace, kdykoli budou požadovány, včas a nejúčinnějším způsobem. Právní požadavky týkající se informací, jež musí být poskytnuty, a důsledky vyplývající z poskytnutí nesprávných, neúplných či zavádějících informací jsou stanoveny v nařízení o spojování, nařízení (ES) č. 802/2004, dále jen „prováděcí nařízení o spojování“, a ve formuláři RS⁽⁴⁸⁾.
60. Formulář RS stanoví, že veškeré informace uvedené v odůvodněné žádosti musí být správné a úplné. V případě, že strany poskytnou nesprávné či neúplné informace, má Komise právo buď přijmout rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení o spojování (pokud zjistí během vyšetřování, že nejsou splněny podmínky článku 4 odst. 5), nebo zrušit rozhodnutí přijaté podle článku 6 či 8 po postoupení případu podle čl. 4 odst. 5 v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. a) či čl. 8 odst. 6 písm. a) nařízením o spojování. Po přijetí takového rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo po zrušení by se na transakci opět vztahovaly vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž. Pokud byl případ postoupen podle čl. 4 odst. 4 na základě nesprávných či neúplných informací, může Komise požadovat oznámení podle čl. 4 odst. 1. Kromě toho má Komise právo uložit pokuty podle čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení o spojování. Nakonec by si strany rovněž měly uvědomit, že bude-li případ postoupen na základě nesprávných či neúplných informací uvedených ve formuláři RS, Komise a/nebo členské státy mohou zvážit jeho postoupení po oznámení vrácením postoupení případu na základě takovýchto nesprávných nebo neúplných informací⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Je třeba poznamenat, že jak uvádí čl. 19 odst. 1 nařízení o spojování, Komise má rovněž povinnost předat VOHS kopie oznámení a nejdůležitějších dokumentů vydaných či držných Komisí.

⁽⁴⁸⁾ Formulář RS je připojen k nařízení Komise č. (ES) 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Toto by bylo odpovídající „nápravné opatření“ v případech, kdy žádající strany předložily nesprávné či neúplné informace, jež neovlivňují splnění podmínek čl. 4 odst. 5, o kterém se Komise dozví v průběhu šetření.

61. Při uvádění informací ve formuláři RS nebo obecně v rámci žádosti o postoupení případu před oznámením není předpokladem ani nezbytností, aby dotčené podniky prokázaly, že spojení jejich podniků bude mít účinky poškozující hospodářskou soutěž⁽⁵⁰⁾. Měly by však poskytnout co nejvíce informací jasně prokazujících, jak spojení podniků splňuje příslušná právní kritéria stanovená ve čl. 4 odst. 4 a 5 a proč by bylo nevhodnější, aby se spojením podniků zabýval orgán či orgány pro hospodářskou soutěž uvedené v žádosti. Nařízení o spojování nepožaduje zveřejnění skutečnosti, že formulář RS byl podán, ani to není jeho účelem. Neveřejná transakce může následně být předmětem žádosti o postoupení případu před oznámením.
62. Ačkoliv podle prováděcího nařízení o spojování Komise přijme formulář RS v jakémkoli úředním jazyku Společenství, dotčeným podnikům poskytujícím informace, jež budou rozesílány v síti, se velmi doporučuje, aby používaly takový jazyk, jemuž budou rozumět všichni příjemci těchto informací. Usnadní to projednávání žádostí v členských státech. Navíc s ohledem na žádosti o postoupení případu členskému státu či státům se žádajícím stranám velmi doporučuje, aby připojily kopii žádosti v jazyku či jazycích členského státu či států, kam se žádá o postoupení případu.
63. Kromě právních požadavků uvedených ve formuláři RS by měly dotčené podniky být připraveny poskytnout doplňující informace dle potřeby a projednat záležitost s Komisí a VOHS upřímně a otevřeně, aby mohla Komise a VOHS zhodnotit, zda by zmíněný případ spojení podniků měl být postoupen.
64. Neoficiální kontakty mezi spojujícími se stranami uvažujícími o podání žádosti o postoupení případu před podáním na jedné straně a mezi Komisí a/nebo orgány členských států na straně druhé jsou podporovány, a to i během doby po předložení formuláře RS. Komise je pověřena poskytovat neformální a včasné rady podnikům, jež chtějí použít systém postupování případů před oznámením stanovený ve čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování⁽⁵¹⁾.

3. Případy způsobilé k postoupení

65. Pouze spojení podniků ve smyslu článku 3 nařízení o spojování jsou způsobilé k postoupení podle čl. 4 odst. 5 a článku 22. Pouze spojení podniků spadající do okruhu příslušných vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž na kontrolu fúzí jsou způsobilé k postoupení podle čl. 4 odst. 4 a článku 9⁽⁵²⁾.
66. Žádosti o postoupení případu před podáním podle čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení o spojování se musí týkat spojení podniků, jejichž plány jsou dostatečně konkrétní. V tomto ohledu musí existovat alespoň záměr v dobré víře spojit se mezi dotčenými podniky nebo v případě veřejné nabídky, alespoň veřejné oznámení o záměru podat takovou nabídku⁽⁵³⁾.

4. Pojetí výrazu „před oznámením“ podle čl. 4 odst. 4 a 5

67. Ustanovení čl. 4 odst. 4 a 5 se vztahuje pouze na fázi před oznámením.

⁽⁵⁰⁾ Viz bod odůvodnění 16 nařízení o spojování.

⁽⁵¹⁾ Žádost o omezení odkladného účinku podle čl. 7 odst. 3 nařízení o spojování je obvykle v rozporu se záměrem podat žádost o postoupení případu před oznámením podle čl. 4 odst. 4.

⁽⁵²⁾ Naopak, odkaz na „vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž“ v čl. 21 odst. 3 a čl. 22 odst. 3 by měl být chápán jako odkaz na všechny aspekty vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, viz bod odůvodnění 34 a čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování.

⁽⁵³⁾ Viz bod odůvodnění 34 a čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování.

68. Ustanovení čl. 4 odst. 4 uvádí, že dotčené podniky mohou požádat o postoupení případu formou odůvodněné žádosti (formulář RS) „před oznámením spojení podniků ve smyslu odstavce 1“. To znamená, že žádost lze podat jen v případě, že nebyl předložen formulář CO podle čl. 4 odst. 1.
69. Podobně uvádí čl. 4 odst. 5, že žádost lze podat před „jakýmkoli oznámením příslušným [vnitrostátním] orgánům“. To znamená, že zmíněné spojení podniků nesmí být úředně oznámeno orgánům v žádném členském státě, aby se mohlo použít toto ustanovení. I jedno oznámení kdekoli ve Společenství znemožní dotčeným podnikům zahájit postup podle čl. 4 odst. 5. Z hlediska Komise by neměla být uložena žádná pokuta za neoznámení transakce na vnitrostátní úrovni během projednávání žádosti podle čl. 4 odst. 5.

5. Pojetí „spojení podniků, které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států“ a pojetí výrazu „příslušný členský stát“ v čl. 4 odst. 5

70. Ustanovení čl. 4 odst. 5 umožňuje dotčeným podnikům požádat o postoupení případu před oznámením v případě, že spojení podniků nemá význam pro celé Společenství a „které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států“.
71. „Být možné přezkoumat“ nebo přezkoumatelné znamená takové spojení podniků, jež spadá do pravomoci členského státu v rámci jeho vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž na kontrolu fúzí. Závazný požadavek na oznámení není potřebný, tj. není nezbytné, aby spojení podniků muselo být oznámeno podle vnitrostátních předpisů⁽⁵⁴⁾.
72. Podle čl. 4 odst. 5 třetí a čtvrtý pododstavec, pokud alespoň jeden členský stát „příslušný k přezkoumání spojení podle svých vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž“ vyjádří svůj nesouhlas s postoupením, případ nesmí být postoupen. „Příslušný“ členský stát je takový, kde je spojení podniků přezkoumatelné a má tedy právo šetřit spojení podniků podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.
73. Všechny členské státy, a nejen ty „příslušné“ k přezkoumání případu, obdrží kopii formuláře RS. Pro účely čl. 4 odst. 5 třetí a čtvrtý pododstavec se však počítají pouze členské státy „příslušné“ k přezkoumání případu. Podle čl. 4 odst. 5 třetího pododstavce mají „příslušné“ členské státy 15 pracovních dnů ode dne obdržení formuláře RS, aby vyjádřily svůj souhlas či nesouhlas s postoupením případu. Budou-li všechny souhlasit, bude se mít za to, že případ má význam pro celé Společenství podle čl. 4 odst. 5 pátého pododstavce. A naopak podle čl. 4 odst. 5 čtvrtého pododstavce, pokud jen jeden příslušný členský stát nebude souhlasit, případ nebude postoupen ze žádného členského státu.
74. Vzhledem k výše uvedenému mechanismu je zásadní pro hladké fungování podle čl. 4 odst. 5, aby všechny členské státy, kde je případ přezkoumatelný podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, a tudíž jsou „příslušné“ k šetření případu podle vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž, byly správně určeny. Formulář RS proto vyžaduje, aby dotčené podniky poskytly dostatečné informace umožňující každému členskému státu zjistit, zda je či není příslušný k přezkoumání spojení podniků podle svých vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.

⁽⁵⁴⁾ I za okolností, kdy je oznámení podle předpisů dobrovolné, mohou strany chtít nebo se od nich očekávat, že v praxi podají oznámení.

75. V situaci, kdy je formulář RS vyplněn správně, by neměly vzniknout žádné potíže. Dotčené podniky správně určily všechny členské státy, které jsou příslušné k přezkoumání případu. Avšak v situaci, kdy dotčené podniky nevyplnily formulář RS správně nebo existuje obecná neshoda o tom, které členské státy jsou „příslušné“ k přezkoumání případu, mohou vzniknout obtíže.
- Ve lhůtě 15 pracovních dnů stanovené v čl. 4 odst. 5 třetím pododstavci může členský stát, který není ve formuláři RS označen jako „příslušný“, informovat Komisi, že je „příslušný“, a může vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s postoupením případu stejně jako každý jiný „příslušný“ členský stát.
 - Podobně ve lhůtě 15 pracovních dnů stanovené v čl. 4 odst. 5 třetím pododstavci může členský stát, který je ve formuláři RS označen jako „příslušný“, informovat Komisi, že není „příslušný“. Tento členský stát nebude potom zahrnut pro účely čl. 4 odst. 5.
76. Po uplynutí lhůty 15 pracovních dnů bez vyjádření nesouhlasu bude postoupení případu považováno za platné. To zajišťuje platnost rozhodnutí Komise přijatých podle článků 6 či 8 nařízení o spojování po postoupení případu podle čl. 4 odst. 5.
77. To však neznamená, že dotčené podniky mohou zneužívat systém tím, že uvedou ve formuláři RS z nedbalosti či záměrně chybně informace, včetně údajů o přezkoumatelnosti spojení podniků ve členských státech. Jak je uvedeno v odstavci 60, Komise může přijmout opatření k nápravě situace a zabránění takového zneužití. Dotčené podniky by si také měly uvědomit, že za takových okolností, kdy je případ postoupen na základě nesprávných či neúplných informací, může členský stát, jenž se domnívá, že byl příslušný k tomu, aby se zabýval tímto případem, ale neměl příležitost vetovat jeho postoupení z důvodu nesprávných informací dotčených podniků, požádat o postoupení případu po oznámení.

6. Oznámení a zveřejnění rozhodnutí

78. Podle článků čl. 4 odst. 4 čtvrtého pododstavce, čl. 4 odst. 5 čtvrtého pododstavce, čl. 9 odst. 1 a čl. 22 odst. 3 druhého pododstavce je Komise povinna informovat dotčené podniky či osoby a všechny členské státy o jakémkoli rozhodnutí vydaném podle těchto ustanovení, jež se týká postoupení případu spojení podniků.
79. Informace budou předány formou dopisu adresovaného dotčeným podnikům (nebo v případě rozhodnutí přijatého podle článku 9 odst. 1 nebo čl. 22 odst. 3 dopisem adresovaným dotčenému členskému státu). Všechny členské státy obdrží kopii tohoto dopisu.
80. Není stanoven požadavek, aby taková rozhodnutí byla uveřejněna v *Úředním věstníku* Evropské unie ⁽⁵⁵⁾. Komise však odpovídajícím způsobem zveřejní taková rozhodnutí na internetové stránce GŘ pro hospodářskou soutěž, přičemž je nutno dodržet požadavky na utajení.

7. Ustanovení čl. 9 odst. 6

81. Ustanovení čl. 9 odst. 6 stanovuje, že když Komise postoupí případ oznámeného spojení podniků členskému státu v souladu s čl. 4 odst. 4 nebo čl. 9 odst. 3, příslušný VOHS se musí případem zabývat „bez zbytečného prodlení“. Obdobně by se dotčený příslušný orgán měl co nejrychleji zabývat případem v rámci vnitrostátních předpisů.

⁽⁵⁵⁾ Podle článku 20 nařízení o spojování je toto potřeba pouze pro rozhodnutí podle čl. 8 odst. 1 – 6, článku 14 a 15.

82. Kromě toho čl. 9 odst. 6 stanoví, že příslušný vnitrostátní orgán musí do 45 pracovních dnů od postoupení případu Komisi nebo po obdržení oznámení na vnitrostátní úrovni (je-li vyžadováno) informovat dotčené podniky o výsledku „předběžného posouzení z hlediska hospodářské soutěže“ a zda a jaké navrhuje „další kroky“. Obdobně do 45 pracovních dnů od postoupení případu nebo po oznámení, podle okolností, by měly spojující se strany dostat dostatečné informace, které jim umožní pochopit podstatu případných předběžných obav z narušení hospodářské soutěže, jež může mít příslušný orgán, a být informovány o pravděpodobném rozsahu a délce vyšetřování. Příslušný členský stát může jen výjimečně pozastavit běh této lhůty, jestliže mu dotčené podniky neposkytnou nezbytné informace vyžadované v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž.

IV. ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

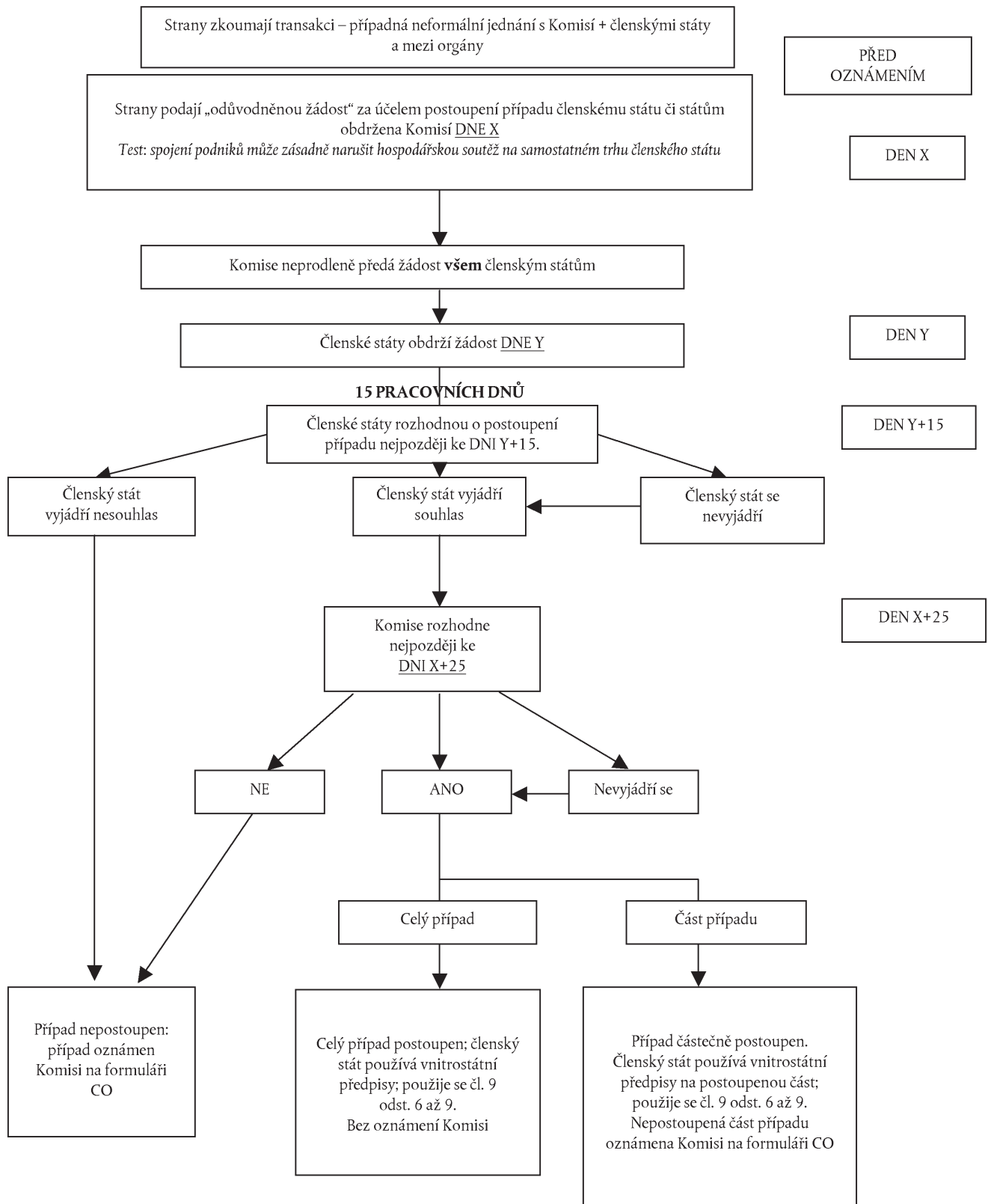
83. Toto sdělení bude předmětem pravidelného přezkoumání, zejména po jakékoli změně ustanovení o postupování případů v nařízení o spojování. V tomto ohledu je třeba upozornit, že podle čl. 4 odst. 6 nařízení o spojování musí Komise podat Radě zprávu o používání ustanovení pro postupování případů před oznámením, tj. článků čl. 4 odst. 4 a čl. 4 odst. 5, do 1. července 2009.
84. Tímto sdělením není dotčen jakýkoli výklad příslušné Smlouvy a pravidla stanovená Soudem prvního stupně a Soudním dvorem Evropských společenství.
-

PŘÍLOHY

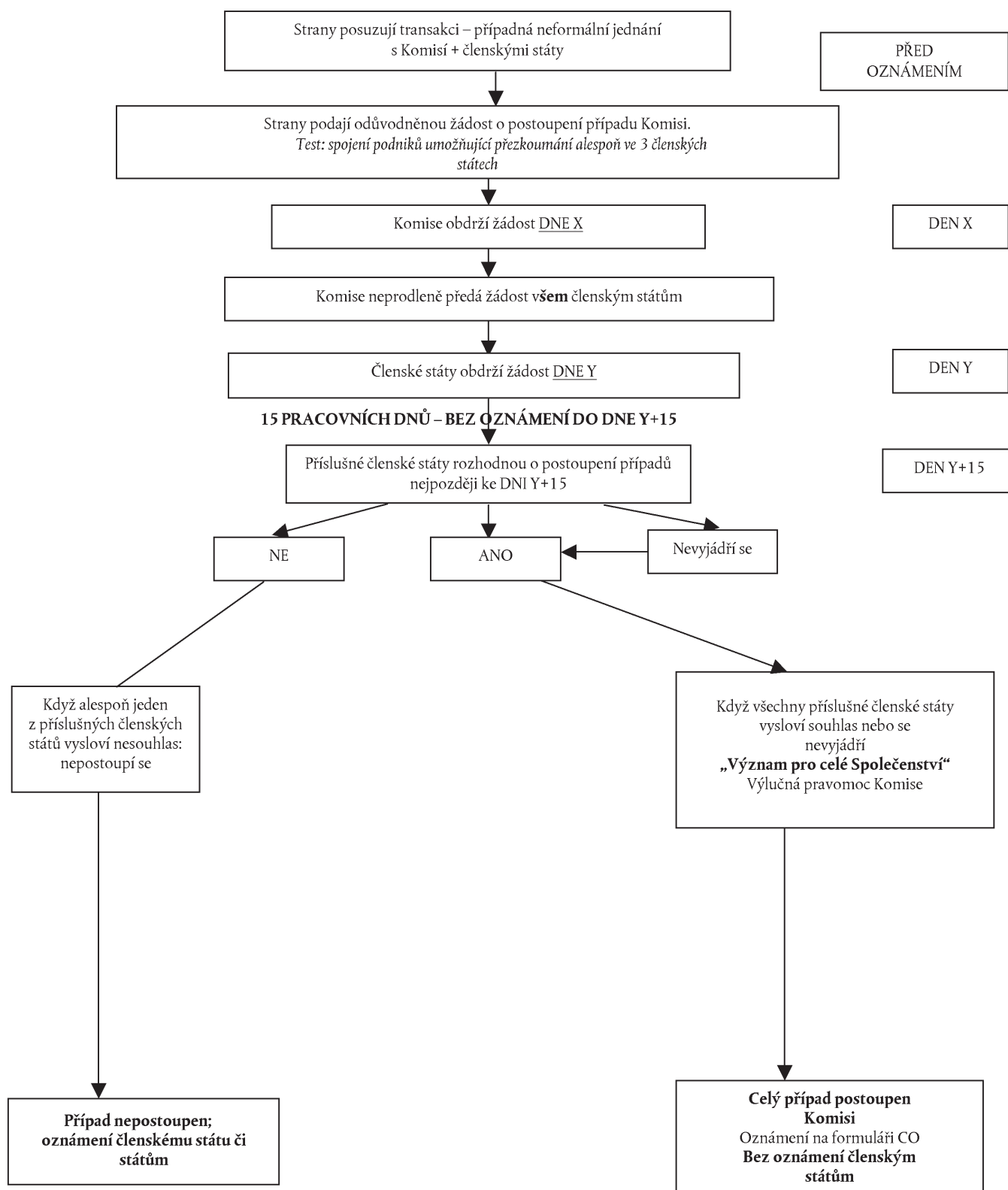
SCHÉMATA POSTUPOVÁNÍ PŘÍPADŮ

Čl. odst. 4

Spojení podniků s významem pro celé Společenství

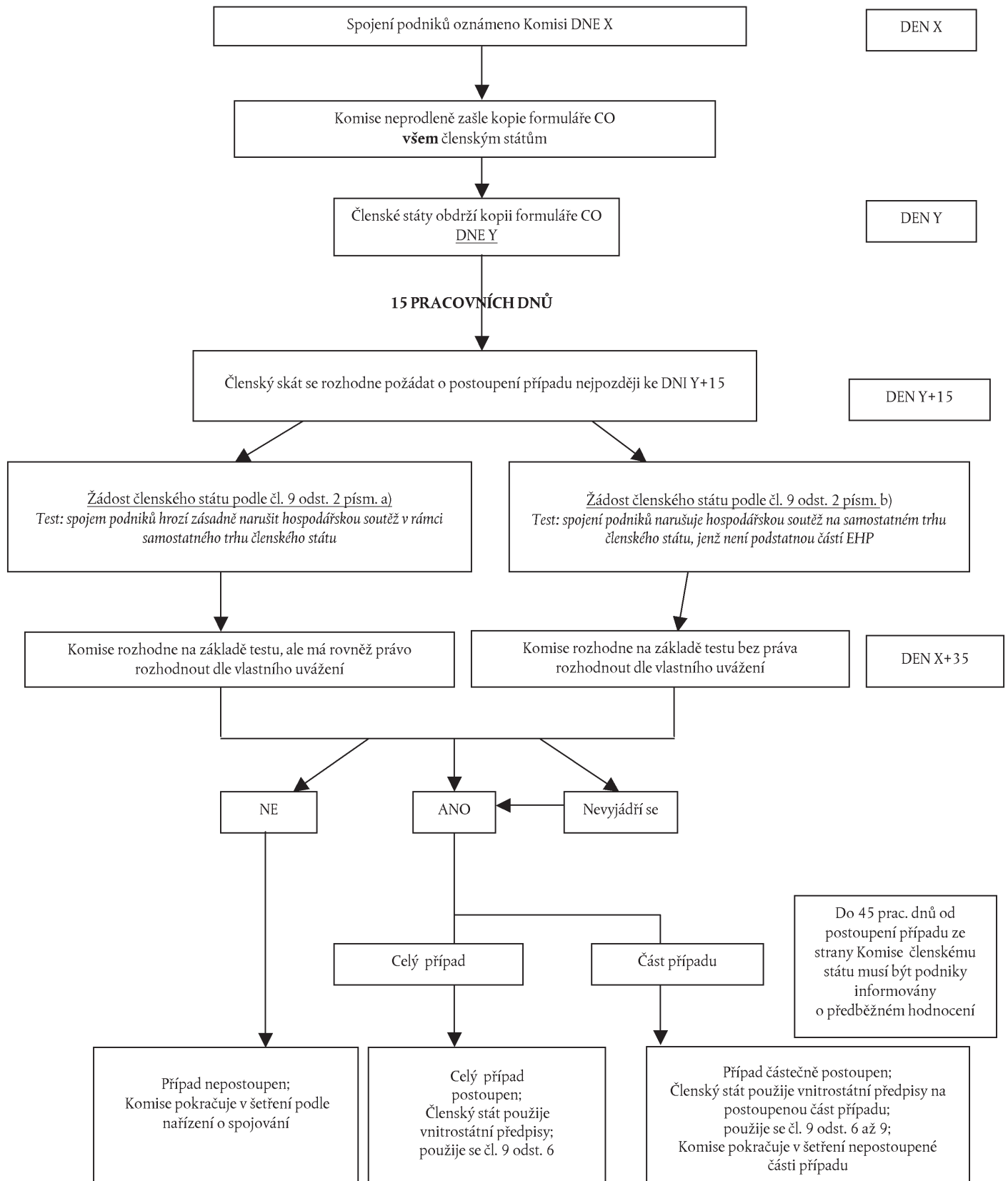

Čl. 4 odst. 5

**Spojení podniků bez významu pro celé Společenství
přezkoumatelné alespoň ve třech členských státech podle vnitrostátních předpisů**

Článek 9

Spojení podniků s významem pro celé Společenství

Článek 22

Spojení podniků bez významu pro celé Společenství

